

om der kunde komme en Dampfærgeforbindelse mellem Helsingør og Helsingborg. Jeg forudsætter, at man er vis paa, at den svenske Regjering er beredt til ogsaa at indrette et Dampfærgeanlægovre i Helsingborg, da det ellers ikke vil være til nogen Nytte, om vi paa vor Side af Sundet anlægge en Dampfærgehavn. Det forudsætter jeg altsaa. Men det er et Spørgsmaal, om det er rigtigt at anlægge et Dampfærgeleie i den nuværende Havn, om det ikke vil være skadeligt for Havnen, at der kommer et Dampfærgeleie inde i dens inderste Del. Jeg har talt med sagkundige Mænd om Spørgsmaalet, og de have fremhævet, at Besejlingsforholdene ved Helsingørs Havn vilde blive overordentlig vanskelige, hvis vi anlagde et Dampfærgeleie inde i selve Havnen. Det maa jo erindres, at Indløbet til Havnen er meget snevert, saa at det vistnok vil være vanskeligt, om ikke umuligt, for Dampfærger og et andet Skib samtidig, at passere Indløbet. Nu er det endog meget vanskeligt for to mindre Dampskibe at passere hinanden der. Det hænder derhos undertiden, at Skibe komme paa Grund netop lige udenfor Havneindløbet. Det skete saaledes for en 14 Dage, 3 Uger siden, at en meget stor engelsk Dampskib kom paa Grund umiddelbart udenfor Indløbet til Havnen, og det var med Nød og næppe, at Kogstøvskebet kunde knibe sig forbi dette Skib; men havde det været en Dampfærge, som skulde ud, vilde det have været umuligt for den at komme forbi, og hvis Dampfærgeren var kommen fra Helsingborg, kunde den ikke været kommen ind i Havnen, men havde maattet vende om. Denne Vanskelighed vilde ganske vist undgaaes, naar man udvide Indløbet til Havnen ved f. Ex. at ombygge et Stykke af den nuværende Jøndre Mole og lægge den endnu et Stykke længere Syd paa, men det vilde jo atter medføre overordentlig store Beføstninger. Jeg mener derfor, at det bør tages under meget nøie Overveielse, om det er rigtigt at benytte en Del af den nuværende Havn til et Dampfærgeleie, thi hvis det senere skulde vise sig, at det vilde forarsage Ulemper for Seiladsen og umuligvis ogsaa i andre Retninger, og man altsaa blev nødt til at bygge en særegen Dampfærgehavn bag efter, kunde dette jo maaske medføre, at vi maatte flytte Stationen nok en Gang, og det vilde dog blive en temmelig kostbar Historie. Det er da værdt at overveie, om det ikke var rigtigere at anlægge en Dampfærgehavn ved Siden af den nuværende Havn, eller maaske umiddelbart Syd for Byen, hvor det synes, at de

naturlige Forhold give et saadant Anlæg sin Plads.

Der er dernæst en Paragraf i Lovforslaget, som jeg vil tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger om, det er § 2. Der staar i denne Paragraf: „Expropriationen af de til Anlægene fornødne Grunde og Eiendomme foretages i Henhold til Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845,“ men det er tvivlsomt for mig, om Reglerne i Forordningen af 1845 vilde kunne komme til Anvendelse i alle de Tilfælde, som kunne komme til at foreligge, hvis der skal føres en Dæmning over et Stykke af Sundet til Havnen. Der er en hel Del Eiendomme, der nu have Udgang til Søen, men som ved denne Dæmning vilde berøves denne Udgang. Nu ved jeg godt, at der siges, at de Bedkommende have ikke nogen Ret til denne Udgang til Søen, og at de derfor ikke skulde have Erstatning for Berøvelsen deraf. Men det vilde være en meget ubillig Fremgangsmaade. Der er en hel Del Følt, navnlig Jyskere, som have kjøbt disse Eiendomme udtrykkelig fordi de ligge ved Søen, og fordi de derfra kunne drive deres Næringsvei, og hvis man vil udelukke dem fra Søen, lide de et økonomisk Tab, som jeg mener bør erstattes. Der findes et stort Baadebyggeri der, dets Virksomhed maa selvfølgelig ophøre paa dette Sted, hvis det mister Udgang til Søen. Der er to Badeetablissementer der, hvoraf i det mindste det ene har ligget her i en lang Række af Aar, som ogsaa ville komme til at lide Tab, skjøndt de ikke i og for sig komme til atstaa nogen Grund. Endelig er der en hel Del Jyskestader, som ville blive aldeles spolerede ved denne Dæmning, og for deres Bedkommende kan det ikke være Tvivl om, at der maa gives Erstatning. Men jeg vilde ønske, at den høitæredede Indenrigsminister vilde udtale sin Mening om, hvorvidt han ikke tillige anser det for rimeligt, at de Godseiere, som nu have Grunde umiddelbart ved Søen, bør have Erstatning, uanset, at de muligvis ikke komme til at afgive nogen Grund. — Jeg har ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger, men jeg maa gjentage, hvad jeg begyndte med, at det Vigtigste upaatvivelig er at faae en bedre Forbindelse fra Havnen til den nuværende Fernbanestation eller Banegaarden, hvor man lægger den. Dette mener jeg, at man bør lægge Hovedvægten paa ved hele dette Forslag, og jeg vil derfor haabe, at dette Spørgsmaal særlig vil komme under Overveielse i det eventuelle Udvalg, hvortil rimeligvis Sagen vil blive henvist. Jeg skal forøvrigt i det Hele taget anbefale Sagens Fremtids.